

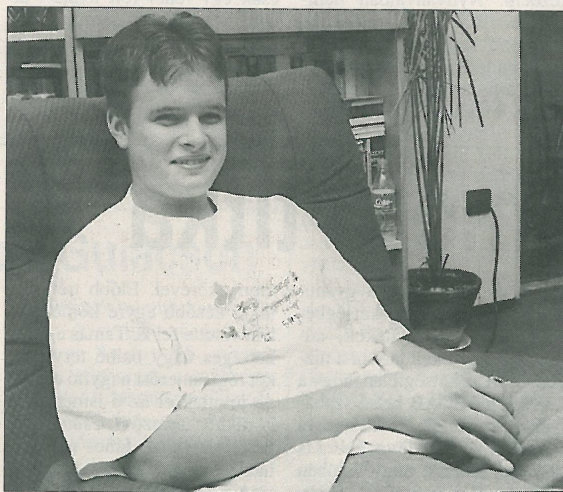
Tízévesen nyerte első komolyabb versenyt a várpalotai 1. számú iskolában. Aztán a városi matematikusok között hetedik helyen végzett. A következő két évben már területi bajnok, egy év múlva Fejér megye bajnoka, sikert sikerre halmoz. Országos első helyezések birtokosa. Hetedikesnyolcadikosként „megveri” a középiskolásokat. Tavaly felvételelmentességet ért el néhány egyetemre. **Dezső Balázs** várpalotai fiú olyan szerény, alig lehet szóra bírni.

– Valóban, a várpalotai 1. számú iskolában kezdtem, akárcsak két nővérem. Mindhármán jól tanultunk. Ők ketten a síófoki Perczel Mór Gimnázium két tannyelvű szakára járnak. Gépezsmérmők édesapám az erőműnél dolgozik, kohómérmők anyukám az inotai kohónál.

– *Balázs, te már 3–4 éves korodban megtanultál olvasni, számolni, hogyan volt ez?*

– Tizenkét éve kaptuk első számítógépünket, egy C-64-est, ami még mindig megvan. Kenésén szoktuk használni unokatestvéreimmel. Tehát: voltak olyan újságcikkek, amikben megjelentek C-64-es programleírások, ezeket kellett a gépbe vinni. A cikkeket kisbetűvel írták, a klaviatúrán viszont nagybetűk szerepeltek, ezt a gondot úgy tudtam legegyszerűbben megoldani, hogy megtanultam olvasni. Nemcsak a számítógépezést szerettem, hanem a matekot és fizikát is, úgy tudom, egészen kisfiú korom óta. Nagyon örültem az iskolai sikerek utáni első területi győzelemnek, amit az ösküi Tasner Antal-versenyen szereztem ötödikes koromban. Nemcsak '93-ban nyertem itt, egy év múltán az is-

Tizennégy éves egyetemista

A várpalotai Dezső Balázs eredményei alapján már akár egyetemre is járhatna

métlés is sikerült. Hatodikban megnyertem a megyei Zrínyi Ilona-matematikaversenyt, ez feljogosított arra, hogy a fehérvári Teleki Blanka Gimnáziumba járhatassak.

– *Miért éppen a Telekibe? Megyénk szitárgimnáziumai szóba sem kerültek?*

– Anyukám egyik munkatársának gyerekei odajártak, ők ajánlották ezt az iskolát jó hírű matematika tagozata miatt. Veszprém megyében ekkor még nem alakult ki a hatosztályos gimnáziumrendszer, pláne matematik tagozattal, így lettem 12 éves fejjel bejáró tanuló Székesfehérvárra. Szüleim eleinte nagyon féltettek a korai kelés, utazgatás miatt, de én választot-

fesszorról elnevezett fizikavetélkedőn, de voltak ebből összevont matek–fizika versenyek is, ahol megnyertem a matematika kategóriát, fizikából is elég jó helyen végeztem.

– *Alig tizennégy évesen valami egészen elképesztő eredményt értél el, ilyennel kevesen büszkélkedhetnek.*

– „Nyolcadikos” koromban együtt indultam a normál értelemben vett középiskolásokkal – akiknek nincs heti 8 óránál több matematikaórájuk – az Arany Dániel országos matematikaversenyen. Első helyen végeztem, ami feljogosít arra, hogy több egyetemre is felvételelmentességet élvezzek. Egyre inkább érzem, a matematika és a számítástechnika meghatározza további életemet, jövőmet. Szeretnék a számítástechnika közelében maradni, olyan tudományokkal foglalkozni, ami összefügg a matekkal és fizikával.

– *Meséld el, mit érzel versenyzés közben?*

– Megkapom a feladatot, elolvasom és azonnal megnyugszom, hisz látom, ezeket meg tudom oldani. Nagyon jó érzés eljutni a megoldásig. Ezért az élményért érdemes elmenni a versenyekre. Mindig a versenyektől függ a feladatok száma. A Zrínyi-versenyeken 25–30 feladatot kell megoldani teszt formában, általában egységenként 3 perc a szintidő. Voltam másfél-kétórás versenyeken is, az Arany Dánielen három feladatra négy órát

kaptunk. A versenyekre az iskolában és otthon is alaposan felkészülök. A Telekiben rengeteg segítséget kapok, de nemcsak én, a csapattársak is. Ezt igyekszünk jó csapatszerepléssel meghálálni. Legutóbbi országos csapatversenyen megnyertük a Zrínyi Ilona-vetélkedő első helyét és az ezzel járó fődíjat, a 486-os komplett számítógépet. Még ennél is jobban örültünk az Öveges-versenyen elért matematikagyőzelemünknek, hiszen a Teleki Blanka Gimnázium életében ilyen siker először fordult elő. Mindkét versenyen hetedikesként mi voltunk a legfiatalabb gimnáziumi csapat, kilenc boldog gyerek a Telekiből.

– *Ilyen leterheltség mellett hogy jut idő a hobbiira, sőt hobbibikra?*

– Amikor csak tehetem, napi másfél órát focizok a telekisekkel az iskola befejezése és a buszindulás közötti időben. Sosem maradok ki a csapatból, nemcsak azért, mert én viszem a focilabdát. Tagja vagyok a várpalotai, néhány éve alakult cserkészcsapatnak, ahol péntekenként és vasárnaponként rendszeresen találkozunk. Ha túl fárasztónak érzem a napokat, felpattanok kerékpáromra és levezetésként letekerek pár tucat kilométert.

– *Mi lesz a következő versenyen?*

– Izgalommal teli kíváncsisággal várom. Szeretnék jól szerepelni.

**Kép és szöveg:
Csősz Sándor**